

JUSTITS MINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 1. december 2014
Kontor: Statsrets- og
Menneskeretskontoret
Sagsbeh.: Lasse Boje
Sagsnr.: 2014-0032-1691
Dok.: 1380366

OVERSIGT over retsforbeholdsrømte forslag til EU-retsakter

Nedenfor følger en oversigt over de direktiv- og forordningsforslag, der aktuelt er under forhandling i EU på området for retlige og indre anliggender, og som Danmark på grund af det danske retsforbehold ikke deltager i vedtagelsen af. De vedtagne retsakter vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Det bemærkes, at det omfattende antal forslag til rådsafgørelser, beslutninger, henstillinger, meddelelser og udtalelser mv., der er fremsat med hjemmel i bestemmelser, som er omfattet af retsforbeholdet, ikke er medtaget i oversigten.

1. Strafferetligt og politimæssigt samarbejde

1.1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af passageroplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (*europæisk PNR-samarbejde*) (KOM(2011) 32). Forslaget har til formål at harmonisere medlemsstaternes lovgivning om luftfartsselskabers videregivelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) i forbindelse med internationale flyvninger til og fra medlemsstaterne og om behandlingen af disse oplysninger med henblik på at bekæmpe terrorhandlinger og grov kriminalitet. Forslaget lægger op til, at medlemsstaterne skal udpege et såkaldt PNR-kontor, der skal være ansvarlig for indsamling og behandling af PNR-oplysninger. Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om luftfartsselskabernes forpligtelser til at videregive oplysninger, om behandlingen af de indsamlede oplysninger, om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, om videregivelse

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

af oplysninger til tredjelande, om hvor længe oplysningerne må opbevares, og om beskyttelse af personoplysninger.

1.2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA (KOM(2013) 173). Forslaget har til formål at etablere et nyt retsgrundlag for Europol og erstatte den eksisterende rådsafgørelse om Europol. Indholdsmæssigt videreføres store dele af reglerne i den eksisterende rådsafgørelse, men der lægges samtidig op til en række ændringer, der særligt vedrører en styrkelse af Europol som knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, en styrkelse af den parlamentariske kontrol med Europol og en række ændringer i Europols ledelsesstruktur. Det fremgår af Kommissionens forslag, at forslaget afspejler opfordringen i Stockholm-programmet fra 2009 om, at Europol skal udvikle sig til at blive et knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder. Desuden bringer forslaget forvaltningen af Europol i overensstemmelse med bestemmelserne i den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer fra 2012. Det fremgår endvidere af Kommissionens forslag, at man i løbet af det sidste årti i EU har set en stigning i den grove og organiserede kriminalitet, som er blevet et stadigt mere dynamisk og kompliceret fænomen. På den baggrund er der behov for et EU-agentur, der effektivt kan støtte samarbejde og vidensdeling mellem de retshåndhævende myndigheder.

1.3. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (KOM(2013) 534). Formålet med forslaget er at oprette Den Europæiske Anklagemyndighed, som skal efterforske og retsforfølge strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, ved medlemsstaternes nationale domstole. Forslaget indeholder bl.a. regler om Den Europæiske Anklagemyndigheds organisation, kompetence, udnævnelse og afskedigelse samt procedureregler for efterforskning, retsforfølgning og behandling af straffesager. Det fremgår bl.a. af Kommissionens forslag, at retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader EU-budgettet, i dag hører under medlemsstaternes enekompetence. Selv om lovovertrædelserne kan være meget alvorlige, efterforsker de relevante nationale myndigheder ifølge Kommissionen ikke altid sagerne og indbringer dem ikke altid for domstolene på grund af begrænsede håndhævelsesressourcer. Bl.a. på den baggrund anfører Kommissionen i forslaget, at medlemsstaternes retlige

indsats mod svig i dag ikke kan betragtes som effektiv, ensartet og afskrækkende, sådan som det kræves i traktaten. Derfor foreslås der oprettet en europæisk anklagemyndighed, som traktaten giver mulighed for, med henblik på at rette op på manglerne i det nuværende håndhævelsessystem og sikre større ensartethed og en bedre koordinering af denne indsats. Det anføres endvidere i forslaget, at Den Europæiske Anklagemyndighed nødvendigvis skal have selvstændige beføjelser til efterforskning og retsforfølgning, herunder mulighed for at udføre efterforskning i grænseoverskridende eller komplekse sager. Det bemærkes, at efterforskning mv. i praksis som udgangspunkt vil blive udført af delegerede anklagere i de enkelte medlemsstater.

1.4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) (KOM(2013) 535). Kommissionen har med forslaget lagt op til en gennemgribende omskrivning af retsgrundlaget for Eurojust. Formålet er bl.a. at modernisere Eurojust ved at give det en ny forvaltningsstruktur samt at forbedre Eurojusts operationelle effektivitet ved at sikre en fælles definition af de nationale medlemmers status og beføjelser. Forslaget skal desuden sikre, at den retlige ramme for Eurojust er i overensstemmelse med den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer. Kommissionen har som en del af baggrunden for det foreliggende forordningsforslag peget på, at det i TEUF, artikel 85, stk. 1, 2. led, bestemmes, at Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure skal fastlægge Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver. Kommissionen har endvidere henvist til, at der i løbet af det seneste årti er sket en eksplosion i den grænseoverskridende kriminalitet. Hvis grænse-overskridende kriminalitet skal bekæmpes effektivt, er der efter Kommissionens opfattelse behov for en koordineret europæisk indsats. Eurojust skal – ligesom i dag – have til opgave at støtte og styrke koordineringen af og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis.

1.5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor for så vidt angår definitionen af narkotika (KOM(2013) 618). Formålet med direktivforslaget er at udvide anvendelsesområdet for

Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor til også at omfatte nye psykoaktive stoffer. Direktivforslaget er fremsat sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye psykoaktive stoffer (KOM(2013) 619). Forslaget tilsigter at ændre definitionen af narkotika i rammeafgørelsen, så rammeafgørelsen tillige vil omfatte alle nye psykoaktive stoffer, der udgør alvorlige sundhedsmæssige, sociale og sikkerhedsmæssige risici, og som i medfør af det fremsatte forordningsforslag vil blive underlagt permanente markedsrestriktioner. Det fremgår af Kommissionens forslag, at det – for effektivt at begrænse adgangen til skadelige nye psykoaktive stoffer, der udgør en alvorlig risiko for enkeltpersoner og samfundet, og for at forebygge ulovlig handel med disse stoffer og kriminelle organisationers produktion eller distribution heraf – er nødvendigt, at de nye psykoaktive stoffer omfattes af de samme strafferetlige bestemmelser, som gælder for kontrollerede stoffer (eksempelvis kokain og cannabis).

1.6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager (KOM(2013) 822). Rådet vedtog i 2009 en såkaldt køreplan med henblik på at styrke mistænkttes og tiltalttes processuelle rettigheder i straffesager, hvorefter der skal vedtages foranstaltninger vedrørende de mest grundlæggende processuelle rettigheder. I Stockholm-programmet fra 2009 omtales køreplanen som en integreret del af det flerårige program, og Kommissionen opfordres til at fremsætte forslag til gennemførelse heraf samt til at undersøge flere aspekter af mistænkttes og tiltalttes processuelle minimumsrettigheder og vurdere, om andre spørgsmål, f.eks. uskyldsformodningen, skal behandles for at fremme et bedre samarbejde. Direktivforslaget, der er en del af en lovgivningspakke om processuelle rettigheder i straffesager, er fremsat som led i gennemførelsen af køreplanen. Direktivforslaget sigter til at fastsætte minimumsregler om processuelle rettigheder for børn, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager, og børn, der er omfattet af reglerne om europæiske arrestordre. Forslaget indeholder således bl.a. regler om børns ret til information, advokatbistand, lægeundersøgelse, individuel vurdering, adgang til retsmøder, rettidig og omhyggelig sagsbehandling samt beskyttelse af privatlivet. Forslaget indeholder endvidere nærmere regler om børns rettigheder i forbindelse med afhøring og frihedsberøvelse.

1.7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foreløbig retshjælp til mistænkte eller tiltalte, der frihedsberøves, og retshjælp i sager angående europæiske arrestordrer (KOM(2013) 824).

Direktivforslaget er en del af ovennævnte lovgivningspakke om processuelle rettigheder i straffesager, der er fremsat som led i gennemførelsen af køreplanen fra 2009 med henblik på at styrke mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder i straffesager. Forslaget sigter til at fastsætte minimumsregler om adgangen til retshjælp. Forslaget indeholder således bl.a. regler om, at mistænkte og tiltalte, der frihedsberøves, og eftersøgte personer, der er genstand for sager om europæiske arrestordrer har ret til adgang til retshjælp uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelse og forud for enhver afhøring. Forslaget indeholder endvidere regler om foreløbig retshjælp til personer, der er genstand for sager om europæiske arrestordrer. Forslaget har til formål at sikre en effektiv udøvelse af retten til adgang til advokatbistand. Forslaget skal således ses i sammenhæng med direktiv 2013/48/EU om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående den europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen.

1.8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (KOM(2013) 822).

Direktivforslaget er en del af ovennævnte lovgivningspakke om processuelle rettigheder i straffesager, der er fremsat som led i gennemførelsen af køreplanen fra 2009 med henblik på at styrke mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder i straffesager. Forslaget sigter til at fastsætte minimumsregler om bl.a. uskyldsformodningen, offentlige udtalelser om skyldsspørgsmålet, bevisbyrde og beviskrav, retten til ikke at inkriminere sig selv og til ikke at udtale sig samt retten til at være til stede under retssagen.

1.9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions agentur for uddannelse inden for retshåndhævelse (Cepol) og om ophævelse og erstatning af Rådets afgørelse 2005/681/RIA (KOM(2014) 465).

Formålet med forordningsforslaget er at oprette EU's agentur for uddannelse inden for retshåndhævelse (Cepol) og erstatte den eksisterende rådsafgørelse om Cepol. Cepol pålægges ifølge forslaget dels at udbyde relevant uddannelse og udveksling på EU-plan af retshåndhævende personale, dels at

koordinere gennemførelsen af den europæiske ordning for uddannelse i retshåndhævelse (LETS). Det fremgår af Kommissionens forslag, at forslaget afspejler opfordringen i Stockholm-programmet fra 2009 om at intensivere uddannelsen inden for retshåndhævelse og Europa-Parlamentets efterspørgsel efter en europæisk uddannelsespolitik for retshåndhævende personale. Desuden skal forslaget forbedre forvaltningen af Cepol og bringe den i overensstemmelse med bestemmelserne i den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer fra 2012. Det fremgår endelig af Kommissionens forslag, at det tager sigte på at udstyre retshåndhævende personale på alle niveauer med den viden og de færdigheder, de behøver for effektivt at forebygge og bekæmpe kriminalitet på tværs af landegrænserne gennem et effektivt samarbejde med kolleger i andre medlemsstater.

2. Civil-, familie- og handelsretligt samarbejde

2.1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller (KOM(2011) 126). Forslaget indeholder regler om international kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller. Det fremgår af Kommissionens forslag, at baggrunden for forslaget er TEUF, artikel 67, stk. 4, hvorefter Unionen letter adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civile retlige spørgsmål. Forslaget har til formål at indføre en klar retlig ramme i Unionen for kompetence og lovvalg for retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller og fremme udveksling af afgørelser og dokumenter herom mellem medlemsstaterne.

2.2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige retsvirkninger af registrerede partnerskaber (KOM(2011) 127). Forslaget indeholder regler om international kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige retsvirkninger af registrerede partnerskaber. Det fremgår af Kommissionens forslag, at baggrunden for forslaget er TEUF, artikel 67, stk. 4, hvorefter Unionen letter adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civile retlige spørgsmål. Forslaget har til formål at indføre en klar retlig ramme i Unionen for kompetence og lovvalg for retsafgørelser i sager

vedrørende formueforholdet i registrerede partnerskaber og fremme udveksling af afgørelser og dokumenter herom mellem medlemsstaterne.

2.3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs (*revision af konkursforordningen*) (KOM(2012) 744). Det fremgår af Kommissionens forslag, at formålet med forslaget er at modernisere konkursforordningen for bl.a. at styrke modstandskraften over for økonomiske krisetider. Forslaget præciserer herudover en række bestemmelser i den nuværende forordning og lægger op til at udvide forordningens anvendelsesområde med henblik på fremover at flytte fokus fra likvidation af insolvente virksomheder til rekonstruktion.

2.4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter indenfor retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (KOM(2013) 452). Forslaget har til hensigt at tilpasse fem basisretsakter inden for området for retlige og indre anliggender, der delegerer beføjelser til Kommissionen, og som hidtil har været omfattet af forskriftsproceduren med kontrol til delegerede retsakter efter TEUF artikel 290 i henhold til Lissabon-Traktaten.

2.5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (KOM(2013) 794). Forslaget er fremsat på baggrund af Kommissionens rapport om anvendelsen af forordningen om indførelse af en europæisk småkravsprocedure. Forslaget har til hensigt at gøre småkravsproceduren mere anvendelig og udbredt i medlemsstaterne ved at præcisere en række bestemmelser i den oprindelige forordning. Dette gælder bl.a. reglerne om retsgebyrer og betalingsmåder, regler om bistand til udfyldning af formularer, ændring af beløbsgrænsen for anvendelse af småkravsproceduren, indførelse af elektronisk forkyndelse, og i højere grad anvendelse af elektronisk post og fjernkommunikationsmidler. Forslaget indeholder bestemmelser, der regulerer forholdet mellem småkravsproceduren og forordningen om den europæiske betalingspåkravsprocedure. Forslaget indeholder bl.a. en ændring, som medfører, at den part, der har fremsat indsigelse over for et europæisk betalingspåkrav, kan anvende småkravsproceduren i stedet for

den almindelige civilretlige procedure, hvis sagen falder inden for anvendelsesområdet for småkravsproceduren.

3. Samarbejdet på udlændingeområdet

3.1. Forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste og au pair-ansættelse (omarbejdning) (KOM(2013) 151). Direktivforslaget har til formål at tiltrække unge, studerende og forskere til EU og indeholder forslag til at harmonisere betingelserne for indrejse og ophold, idet der er forskellig praksis i de forskellige medlemsstater med hensyn til visum og opholdstilladelse. Det nye direktiv vil omfatte tredjelandsstatsborgere, der vil opholde sig i over tre måneder i et EU-land. Direktivforslaget har til formål at understøtte udvikling af fælles politikker for effektiv og retfærdig håndtering af lovlig migration for tredjelandsstatsborgere til EU. Forslaget har desuden til formål at bidrage til implementeringen af EU's 2020-strategi. Der eksisterer i dag to direktiver på området: direktiv 2004/114/EC om ophold til studerende fra tredjelande, hvori også indgår mulighed for medlemsstaterne til at lade direktivet gælde for skoleelever, frivillige og ulønnede trainees, samt direktiv 2005/71/EC om "fast-track" regler for adgang til forskere fra tredjelande. Det nye direktivforslag sigter til at forbedre reglerne for ophold for de nævnte grupper, samt derudover at inkludere lønnede trainees og au pairs. Direktivforslaget skal ses i sammenhæng med EU's ønske om at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft, hvor forskere og studerende fra tredjelande kan bidrage til øget udbud af velkvalificerede potentielle arbejdstagere. Desuden vil forslaget understøtte "cirkulation af kompetencer" og samarbejde med tredjelande. Direktivet skal fastsætte betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studie, elevudveksling, lønnet og ulønnet træning (praktik), volontører og au pair. Det er tiltænkt at forslagene skal forenkle procedurerne for indrejse- og ophold for persongrupperne omfattet af direktivet, således at fælles regulering af adgangsregler udvikles samt at der sker en fælles regulering af autorisation og længde af ophold, afvisningsregler, rettigheder, mobilitet i EU samt procedurer og gennemsigtighed.

3.2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 604/2013 for så vidt angår fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af

uledsagede mindreårige uden familiemedlemmer, søskende eller slægtninge med lovligt ophold i en medlemsstat (KOM(2014) 382). Med forordningsforslaget lægges der op til at ændre Dublin III-forordningens artikel 8, stk. 4, om medlemsstaternes ansvar for behandling af asylansøgninger fra uledsagede mindreårige, som ikke har familiemedlemmer med lovligt ophold i en medlemsstat. Forslaget, som er en konsekvens af EU-Domstolens dom i sag C-648/11, præciserer, at det som udgangspunkt er den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige befinder sig, som har ansvaret for behandlingen af den pågældendes ansøgning om international beskyttelse, forudsat at dette tilgodeser hensynet til den mindreåriges tarv. Det fremgår af Kommissionens forslag, at forslaget skal afhjælpe den nuværende tvetydighed i bestemmelsen om uledsagede mindreårige, og at forslaget tager størst muligt hensyn til dommen i sag C-648/11.*

4. Forslag til videreudvikling af Schengen-samarbejdet**

4.1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af strafbare forhold eller fuldbyrdelse af straf og om fri udveksling af sådanne oplysninger (KOM(2012) 10). Forslaget vedrører politiets behandling af personoplysninger i forbindelse med f.eks. forebyggelse og efterforskning af lovovertrædelser. Endvidere indeholder forslaget bl.a. bestemmelser om den registreredes rettigheder, udveksling af personoplysninger med tredjelande samt tilsynsmyndigheder. Det er anført i kommissionens forslag, at den gældende rammeafgørelse fra 2008, som kun finder anvendelse på databehandling på tværs af grænserne, og som giver medlemsstaterne et meget stort råderum til at gennemføre bestemmelserne i national lovgivning, vil kunne skabe vanskeligheder for politiet og andre myndigheder, idet det ikke altid med lethed kan sondres mellem rent national databehandling og databehandling på tværs af grænserne. Forslaget vil eksempelvis finde anvendelse, når politiet og andre

---

* Forslaget er omfattet af det danske retsforbehold. Danmark har imidlertid en parallelaftale i forhold til Dublin-forordningerne, der giver Danmark ret til fortsat at være tilsluttet disse retsakter med ændringer på mellemfolkeligt grundlag, såfremt Danmark inden 30 dage efter vedtagelsen giver meddelelse om, at man vil gennemføre ændringerne i national lovgivning. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre sådanne ændringer, betragtes parallelaftalen som udgangspunkt som opsagt.

** Forslagene er omfattet af det danske retsforbehold. Da retsakterne imidlertid vil udgøre en videreudvikling af Schengen-reglerne, kan Danmark inden 6 måneder efter vedtagelse af retsakterne beslutte at gennemføre dem i dansk ret

myndigheder i forbindelse med f.eks. forebyggelse og efterforskning af lovovertrædelser behandler personoplysninger, herunder oplysninger om vidner, forurettede samt mistænkte.

4.2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser (*intelligente grænser I*) (KOM(2013) 95). Med forordningsforslaget lægges der op til at etablere et system til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandstatsborgere, der passerer EU's ydre grænser. Ifølge forslaget er baggrunden et ønske om at forbedre forvaltningen af og kontrollen med rejsestrømme ved grænserne. Ind- og udrejsesystemet skal kunne beregne længden af hver rejsendes tilladte ophold inden for EU's område og skal i forbindelse med udrejse gøre det muligt at kontrollere, om denne periode er overskredet. Endvidere skal systemet via biometriske oplysninger bidrage til identifikation af personer, der ikke (længere) opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold på EU's område samt indsamle data til brug for statistik om migration.

4.3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet og programmet for registrerede rejsende (*intelligente grænser II*) (KOM(2013) 96). Forordningsforslaget indeholder de konsekvensændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), der er nødvendige som følge af forordningsforslaget om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (KOM(2013) 95) og forordningsforslaget om indførelse af et program for registrerede rejsende (KOM(2013) 97). Ændringerne vedrører navnlig definitioner, registrering af oplysninger, kontrol af de rejsende samt indretning af grænse-overgange.

4.4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et program for registrerede rejsende (*intelligente grænser III*) (KOM(2013) 97). Med forordningsforslaget lægges der op til at indføre et program for registrerede rejsende, der skal lette hyppigt rejsende og forhåndsgodkendte tredjelandstatsborgeres passage af EU's ydre grænser. Det fremgår af Kommissionens forslag, at baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at hyppigt rejsende og forhåndsgodkendte tredjelandstatsborgere hurtigere kan passere EU's ydre grænser efter indførelse af et ind- og udrejsesystem som foreslået ved

forordningsforslaget herom (KOM(2013) 95). Programmet for registrerede rejsende skal muliggøre, at den registrerede rejsende kontrolleres ved ind- og udrejse til EU's område af en automatiseret kontrolpost ved indlæsning af rejsedokumenter, biometriske oplysninger samt en unik identifikator.

4.5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et rundrejsevisum og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og forordning (EF) nr. 562/2006 og (EF) nr. 767/2008 (KOM(2014) 163). Med forordningsforslaget lægges der op til at indføre en ny type visum ("rundrejsevisum") til både visumfritagne og visumpligtige tredjelandstatsborgere, der har planer om at rejse i to eller flere medlemsstater i mere end 90 dage, og som ikke har til hensigt at opholde sig i den samme medlemsstat i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage. Det nye visum giver de pågældende mulighed for at opholde sig i Schengen-området i en periode på op til et år med mulighed for forlængelse op til to år (uden at opholde sig i ét medlemsland længere end 90 dage inden for en periode på 180 dage). Det fremgår af Kommissionens forslag, at den omstændighed, at der ikke findes en tilladelse, som gør det muligt for rejsende at opholde sig i Schengen-området i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage (uden at opholde sig i ét medlemsland længere end 90 dage inden for en periode på 180 dage), medfører et betydeligt tab for EU. Det er specielt optrædende kunstnere, der oplever problemer, når de skal organisere turnéer i EU, men også studerende, forskere, pensionister, forretningsfolk, tjenesteydere og turister kan have et ønske om at opholde sig i Schengen-området i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage (uden at opholde sig i ét medlemsland længere end 90 dage inden for en periode på 180 dage).

4.6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-kodeks for visa (visumkodeks) (omarbejdning) (KOM(2014) 164). Forordningsforslaget udgør en omarbejdning og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks). Formålet med forslaget er at videreudvikle og forbedre betingelserne og procedurerne for udstedelse af visa for planlagte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Det fremgår af Kommissionens forslag, at ændringerne bygger på en evaluering af forordningen, som Kommissionen har foretaget i henhold til artikel 57 i den gældende visumkodeks.